

Publicerad 2018-05-21 00:57 av vesle signe

raster

jag drömde inatt

om ett ansikte som inte finns mer

jag målade det med oljekritorna

hennes ansikte kavaj och händer

på ett papper två gånger en och femtio meter stort

märken från mina egna kladdiga fingrar dragna längs hennes linjer

så är det nu

minnet har förvuxit sig

det är av mer jag än hon

jag rensar ut

jag river upp tång från havsbotten och håller det en stund i händerna

innan jag slänger bort det på stranden, upp för att torka i solljuset

men den lilla stunden i handen

en liten stund i handen

blir kroppslig tyngd och värme som åter skallar genom kroppen

blir spåren av en följsam hand nerför min rygg

upp på stranden och torkas

det ska bli torrt och sprött

det ska brytas sönder och färga sanden jag stiger upp på nu

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vesle signe med Poeter.se id #67117 innehar upphovsrätten